

РЕШЕНИЕ

№ 27414

гр. София, 14.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Мариана Маркова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5189** по описа за **2025** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Я. А. Н., с ЕГН [ЕГН], против решение № 1312/07.04.2025г. по НАХД № 17657/2024г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 14-ти състав. С обжалваното решение СРС е потвърден електронен фиш (ЕФ) серия К № 9457458, издаден от СДВР, с който на касатора е наложена глоба в размер на 400 лв. на основание чл.189, ал.4 във вр. с чл.182, ал.1, т.4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно, постановено при съществено нарушение на процесуалните правила. Съдът не се произнесъл по направени от страната доказателствени искания с молба от 16.02.2025г. Не била изяснена фактическата обстановка. Не се събрали доказателства относно актуалната пътна маркировка и скоростния режим в процесния участък, относно отстоянието на АТС от терена в момента на заснемане на нарушението, не бил допуснат и поисканият свидетел. В съдебно заседание пълномощникът на касатора моли съда да върне делото на друг състав на СРС за изясняване на фактическата обстановка и допускане на заявените доказателствени искания.

Ответникът чрез процесуалния си представител в писмени бележки оспорва касационната жалба като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът моли съда да потвърди решението като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

След като извърши служебно проверка на основание чл.218, ал.2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл.220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), СРС е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал съществени нарушения на съдопроизводствените правила.

СРС съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя и към които препраща на основание чл.221, ал.2, изр.2 АПК. В същите мотиви са обсъдени доводите, изложени от касатора.

Неоснователен е доводът, наведен пред касационната инстанция за неизяснена фактическа обстановка.

Вярно е, че СРС не се е произнесъл по направени доказателствени искания, с молба, постъпила на 17.02.2025г. и докладвана след провеждане на съдебното заседание. Непроизнасянето от съда по направени от страната (своевременно) доказателствени искания, представлява процесуално нарушение, но то може да се квалифицира като съществено по смисъла на процесуалния закон, когато е възпрепятствало разкриването на обективната истина и е накърнило правото на защита на страната, водейки до неправилен краен извод на решаващия съд.

Настоящият състав намира, че в конкретния случай това не е така. От събраните по делото доказателства е установено, че нарушението е извършено в населено място, на път, на който ограничението е 50 км/ч. Водачът се е движел със скорост от 85 км/ч. Същият е собственикът (единствен) на засеченото МПС, по делото не е установено то да е било управлявано по време на нарушението от друго лице. Представен е протокол за годност на АТС.

Решението на СРС като правилно следва да се остави в сила.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК следва да бъде уважено искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 80 лв., съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Сумата е дължима на СДВР, която е юридическо лице съгласно чл.37, ал.2 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1312/07.04.2025г. по НАХД № 17657/2024г. по описа на

Софийски районен съд, Наказателно отделение, 14-ти състав.

ОСЪЖДА Я. А. Н., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата 80 лв. (осемдесет лева) – юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.